

[ekklisiaonline.gr](https://www.ekklisiaonline.gr)

Κακοί λογισμοί, η αρρώστια της εποχής μας - ΕΚΚΛΗΣΙΑ ONLINE

Εκκλησία Online

6–7 Minuten

Κακοί λογισμοί, η αρρώστια της εποχής μας

Πέμπτη, 07 Απριλίου 2022 23:16

Γέροντα, αγωνιώ, όταν έχω να τακτοποιήσω ένα πρόβλημα, και δεν μπορώ να κοιμηθώ.

Σ' εσένα το βασικό πρόβλημα είναι οι πολλοί λογισμοί. Αν δεν είχες αυτούς τους πολλούς λογισμούς, θα μπορούσες να αποδώσεις πολύ περισσότερα και στην διακονία σου και στα πνευματικά σου. Άκου έναν τρόπο, για να αποφεύγεις τους πολλούς λογισμούς:

Όταν σου έρχεται στον νου κάτι που πρόκειται π.χ. να κάνης αύριο, να λες στον λογισμό σου: Αυτή η δουλειά δεν είναι για σήμερα θα την σκεφθώ αύριο. Επίσης, όταν είναι να αποφασίσεις για κάτι, μην ταλαιπωρείσαι με την σκέψη να βρεις το καλύτερο και αναβάλλεις συνέχεια. Διάλεξε κάτι και προχώρα. Άφησε έπειτα τον Θεό να φροντίσει για τα παραπέρα. Προσπάθησε να αποφεύγης την σχολαστικότητα, για να μη ζαλίζεις το μυαλό σου.

Να κάνης ότι μπορείς-με φιλότιμο και να κινείσαι απλά και με μεγάλη εμπιστοσύνη στον Θεό. Τον υποχρεώνουμε, κατά κάποιον τρόπο, τον Θεό να βοηθήσει, όταν αναθέτουμε το μέλλον και τις ελπίδες μας σ' Αυτόν. Με τους πολλούς λογισμούς κι ένας υγιής άνθρωπος αχρηστεύεται. Ένας που πάσχει και υποφέρει, είναι δικαιολογημένος, αν στενοχωριέται. Ένας όμως που έχει την υγεία του και ζαλίζεται και υποφέρει από αριστερούς λογισμούς, αυτός είναι για δέσιμο! Να είναι μια χαρά και να βασανίζεται με τους λογισμούς του!

Στην εποχή μας η μεγαλύτερη αρρώστια είναι οι μάταιοι λογισμοί των κοσμικών ανθρώπων. Οι

άνθρωποι όλα μπορεί να τα έχουν εκτός από καλούς λογισμούς.

Ταλαιπωρούνται, γιατί δεν αντιμετωπίζουν τα πράγματα πνευματικά. Π.χ. ξεκινάει κανείς να πάει κάπου, παθαίνει μια μικρή βλάβη η μηχανή του αυτοκινήτου του, και καθυστερεί λίγο να φθάσει στον προορισμό του. Αν έχει καλό λογισμό, θα πη:

Φαίνεται, ο Καλός Θεός έφερε αυτό το εμπόδιο, γιατί ίσως θα πάθαινα κάποιο ατύχημα, αν δεν είχα αυτήν την καθυστέρηση. Πως να Σε ευχαριστήσω, Θεέ μου, γι' αυτό; και δοξάζει τον Θεό. Ενώ, αν δεν έχει καλό λογισμό, δεν θα αντιμετωπίσει πνευματικά την κατάσταση, θα τα βάλει με τον Θεό και θα βρίζει: Να, θα πήγαινα νωρίτερα, άργησα, τι αναποδιά! Και Αυτός ο Θεός...

Ο άνθρωπος, όταν δέχεται ότι του συμβαίνει με δεξιό λογισμό, βοηθιέται. Ενώ, όταν δουλεύει αριστερά, βασανίζεται, λειώνει, παλαβώνει. Μια φορά, πριν από χρόνια, μπήκαμε σε ένα φορτηγό που είχε για καθίσματα κάτι σανίδες, για να έρθουμε από την Ουρανούπολη στην Θεσσαλονίκη. Μέσα ήταν άνω-κάτω βαλίτσες,

πορτοκάλια, ψάρια, βρώμικα καφάσια ἀπὸ ψάρια
που τα ἐπέστρεφαν, παιδιὰ ἀπὸ τὴν Αθωνιάδα,
ἄλλα καθιστά, ἄλλα ὀρθία, καλόγεροι, λαϊκοί...
Ἐνας λαϊκὸς ἦρθε καὶ κάθισε δίπλα μου. Ἦταν καὶ
χονδρός καὶ, ἐπειδὴ κάπως στριμώχθηκε, ἔβαλε
τις φωνές: Τὴ κατάσταση εἶναι αὕτη!

Πιο ἐκεῖ ἦταν ἓνας μοναχὸς που, ὁ φουκαράς,
ἦταν κουκουλωμένος μέχρι ἐπάνω ἀπὸ τὰ
καφάσια καὶ μόνον τὸ κεφάλι του εἶχε ἔξω. Ἐν τῷ
μεταξύ, ὅπως κουνιόταν τὸ φορτηγὸ – ὁ δρόμος
ἦταν ἓνας καρόδρομος χαλασμένος -, ἔπεφταν τὰ
στοιβαγμένα καφάσια καὶ ὁ καημένος
προσπαθοῦσε νὰ τα πετάει ἀριστερά-δεξιὰ μὲ τὰ
χέρια του, γιὰ νὰ μὴν τὸν χτυπήσουν στὸ κεφάλι.
Καὶ ὁ ἄλλος φώναζε, ἐπειδὴ καθόταν λίγο
στριμωχτά. Δὲν βλέπεις, τοῦ λέω, ἐκεῖνος πως
εἶναι, κι ἐσύ φωνάζεις;.

Ρωτάω καὶ τὸν μοναχό: Πως τὰ περνάς, πάτερ;.
Κι ἐκεῖνος χαμογελώντας μου λέει: Ἀπὸ τὴν
κόλαση, Γέροντα, καλύτερα εἶναι ἐδῶ! Ὁ ἓνας
βασανιζόταν, ἀν καὶ καθόταν, καὶ ὁ ἄλλος
χαιρόταν, παρόλο που τὰ καφάσια κόντευαν νὰ
τὸν κουκουλώσουν. Καὶ εἶχαμε δυο ὥρες δρόμο
δὲν ἦταν καὶ κοντά. Ὁ νοὺς τοῦ λαϊκοῦ γύριζε

στην άνεση που θα είχε, αν ταξίδευε με λεωφορείο, και πήγαινε να σκάση, ενώ ο μοναχός σκεφτόταν την στενοχώρια που θα είχε, αν βρισκόταν στην κόλαση, και ένιωθε χαρά. Σκέφθηκε: Σε δυο ώρες θα φθάσουμε και θα κατεβούμε, ενώ οι καημένοι στην κόλαση ταλαιπωρούνται αιώνια. Ύστερα εκεί δεν έχει καφάσια, κόσμο κ.λπ., άλλα είναι κόλαση. Δόξα Σοι ο Θεός, εδώ είμαι καλύτερα.

– Που οφείλεται, Γέροντα, η διαφορά εμπιστοσύνης λ.χ. δύο υποτακτικών προς τον Γέροντα τους;

– Στον λογισμό. Μπορεί κανείς να έχει χαλασμένο λογισμό για οτιδήποτε και για οτιδήποτε. Αν ο άνθρωπος δεν έχει καλό λογισμό και δεν βγάζει τον εαυτό του από τις ενέργειες του – αν ενεργή δηλαδή με ιδιοτέλεια -, δεν βοηθιέται ούτε και από έναν Άγιο. Όχι άγιο Γέροντα η άγια Γερóντισσα να έχει, όχι τον Άγιο Αντώνιο να είχε Γέροντα, αλλά και όλους τους Άγιους, δεν μπορεί να βοηθηθεί. Ούτε ο ίδιος ο Θεός δεν μπορεί να βοηθήσει έναν τέτοιον άνθρωπο, αν και το θέλει πολύ. Όταν κανείς αγαπά τον εαυτό του, έχει δηλαδή φιλαυτία, όλα τα ερμηνεύει όπως τα

αγαπάει ο εαυτός του. Και βλέπεις, άλλοι τα ερμηνεύουν αμαρτωλά, άλλοι όπως τους αναπαύει, και σιγά-σιγά γίνονται φυσιολογικές αυτές οι παράλογες ερμηνείες τους. Όπως και αν φερθείς, σκανδαλίζονται.

Είναι μερικοί που, αν τους προσέξεις λίγο, αν τους πεις έναν καλό λόγο, πετούν. Αν δεν τους προσέξεις, λυπούνται πολύ, πιάνουν τα άκρα, που είναι του πειρασμού. Βλέπουν λ.χ. μία κίνηση και λένε: α! έτσι θα έγινε, και ύστερα καταλήγουν να είναι σίγουροι ότι έτσι έγινε. Η βλέπουν τον άλλον σοβαρό και νομίζουν ότι κάτι έχει μαζί τους, ενώ ο άλλος μπορεί να είναι σοβαρός, γιατί τον απασχολεί κάτι. Προ ημερών ήρθε και σ' εμένα κάποιος και μου είπε: Γιατί παλιά μου μιλούσε ο τάδε και τώρα δεν μου μιλάει; Του είχα κάνει μια παρατήρηση, μήπως γι' αυτό;

Κοίταξε, του λέω, μπορεί να σε είδε και να μη σε πρόσεξε η είχε κανέναν άρρωστο και είχε στον νου του να ψάξει για γιατρό η να βρει συνάλλαγμα, για να πάει στο εξωτερικό κ.λπ.. Και πράγματι ο άλλος είχε άρρωστο άνθρωπο, είχε ένα σωρό φροντίδες, και αυτός είχε την απαίτηση

να σταθεί να του μιλήσει και έβαζε ένα σωρό
λογισμούς.

Απρ 7, 2022